

Nr 356

Av herr **Bengtsson** i Landskrona **m. fl.**, *angående ersättningen åt nämndemän.*

(Lika lydande med motion nr 287 i Första kammaren)

Bestämmelserna om ersättning till nämndemän m.fl. vid tjänstgöring i allmän underrätt, ägodelningsrätt eller expropriationsdomstol eller vid undersökning enligt 28 § lagen om expropriation regleras i kungörelsen den 18 december 1964 (nr 864).

Förhållandet för vattenrättsnämndemän vid sammanträde med vatten-domstolen eller vid undersökning enligt 11 kap. 45 § 2 mom. vattenlagen regleras i kungörelse av den 3 juni 1960 (nr 308).

Resekostnadsersättning och traktamente utgår enligt allmänna resereglementet och ersättes därför enligt godkända normer lika för alla, ett förfaringssätt som är helt invändningsfritt. Däremot utgår ingen ersättning för tidsspillan eller förlorad arbetsförtjänst, som denna ersättningsform oftast benämnes. Vederbörande nämndeman uppbär ett dagarvode av sextio kronor, dock att vattenrättsnämndeman vid sammanträde med vattendomstolen eller vid undersökning enligt 11 kap. 45 § 2 mom. vattenlagen uppbär ett dagarvode av sjuttiofem kronor, oavsett sammanträdetes längd. För den nämndeman som måste avstå en hel dagsförtjänst i sin ordinarie sysselsättning täcker givetvis ett arvode av denna storleksordning endast en del av den arbetsinkomst som förloras. Uppenbarligen kan vissa sammanträden avklaras på några timmar och ersättningen i dessa fall till synes överkompensera vederbörande. För den som fritt disponerar sin arbetsdag vållas kanske inte alltför stora ekonomiska avbräck, men för den som är anställd inom industrien eller annorstädes, med fast inrutad arbetstid, kommer tidsspillan ofta att bli betydligt större än den tid sammanträdet representerar. I dessa fall har också den ekonomiska förlusten för vederbörande kommit att bli ganska betydande. Detta gör sig nu märkbart då det gäller rekrytering av nämndeman. Önskvärt vore därför att någon form av ersättning utgick utöver dagarvodet i de fall då detta uppenbarligen inte täcker inkomstbortfallet.

För att emellertid undvika ett allför betungande administrativt arbete vid beräkning av ersättning för förlorad arbetsförtjänst borde någon form av schablon kunna användas, där t.ex. vederbörandes genom av skattsedel

styrkta inkomst kunde läggas till grund. Ett sådant förfarande skulle naturligtvis inte skapa hundraprocentig rättvisa men ändå verksamt bidra till ett bättre förhållande än dagens, då förlusterna för den enskilde nämndemannen ibland kan bli betydande.

Risk kommer annars att föreligga att nämndemännen i alltför stor utsträckning kommer att rekryteras bland pensionärer, hemmafruar eller bland dem som disponerar sin arbetsdag enligt eget bestämmande. Önskvärt är givetvis att personer som är mest lämpliga för uppdraget i första hand rekryteras och att bland dem som anses lämpliga en så stor spridning som möjligt sker bland olika yrkeskategorier.

I årets statsverksproposition bilaga 4 punkt D 10 föreslås en höjning av ifrågavarande arvoden med 15 kronor från den 1 juli innevarande år. Denna höjning är givetvis välkommen men löser inte här påtalade problem utan svarar endast i allt väsentligt mot den förändring i penningvärdet som inträffat sedan nu gällande bestämmelser trädde i kraft.

Åberopande det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning av frågan om skälig ersättning åt nämndeman i de fall arvodet inte täcker inkomstbortfallet.

Stockholm den 24 januari 1967

Hugo Bengtsson (s)
i Landskrona

Eric Svenning (s)

Rune Johansson (s)
i Norrköping

Villiam Björk (s)
